

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024732 23 Кж 20
Бања Лука, 12.05.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Весне Антонић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М.В. и др, због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3 у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог Закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 К 2 од 27.04.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.05.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Поводом жалбе браниоца оптуженог М.В., а по службеној дужности, преиначава се рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 К 2 од 27.04.2023. године и укида одлука којом се продужава притвор оптуженом након изрицања пресуде број 11 0 К 024732 22 К 2 од 05.12.2022. године, који притвор може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди, те одбацује захтјев да се оптужени пусти из притвора.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 К 2 од 27.04.2023. године, продужен је притвор против оптуженог М.В. након изрицања пресуде број 11 0 К 024732 22 К 2 од 05.12.2022. године, због стицаја кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог Закона, који по том рјешењу може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Притвор је продужен због притворског разлога из члана 197. став 1. тачке в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС).

Исто тако одбијен је захтјев браниоца оптуженог М.В., М.П., адвоката из Б.Л., да исти буде пуштен из притвора.

Побијано рјешење је донесено поводом апелације коју је поднио бранилац оптуженог М.В., адвокат М.П. коју апелацију је Уставни суд Босне и Херцеговине усвојио и својом одлуком број АП-2395/22 од 23. марта 2023. године, утврдио

повреду члана II/3.д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5. став 3. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, јер је редовни суд приликом доношења рјешења о продужењу притвора пропустио понудити релевантне и довољне разлоге у прилог закључку о испуњености посебног услова за продужење притвора из одредбе члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС, тако да је укинуо рјешење тог суда број 11 0 К 024732 21 К 2 од 31.05.2022. године.

У складу са одлуком Уставног суда Босне и Херцеговине и поднеском браниоца оптуженог од 11.04.2023, године, којим поднеском је бранилац ставио захтјев за доношење нове одлуке и захтјев да се оптужени одмах пусти из притвора, тај суд је донио побијано рјешење.

Против побијаног рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог М.П., адвокат из Б.Л., не наводећи жалбене основе али из садржаја жалбе, жалбени разлози се суштински свode на погрешно утврђено чињенично стање тврдњом да је образложење посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС уопштеног и паушалног карактера и да се из тог разлога погрешно закључује да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поново учинити кривично дјело, уколико буду пуштени на слободу. Надаље, истиче да се његов брањеник налази у притвору без законског основа, противно гаранцијама које пружа Европска конвенција и Устав Босне и Херцеговине, тврдњом да се посебни притворски разлог мора успоставити на основу конкретних доказа и околности, а не на основу произвољних претпоставки. С тим у вези предлаже да се притвор укине.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, поступајући по службеној дужности, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Доношењем побијаног рјешења, првостепени суд је оптуженом продужио притвор након изрицања осуђујуће пресуде број 11 0 К 024732 22 К 2 од 05.12.2022. године тако да притвор може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди, губећи из вида чињеницу да се усвојена апелација Уставног суда БиХ, којом је укинута рјешење тог суда број 11 0 К 024732 21 К 2 од 31.05.2022. године, не односи на продужење притвора у кривичном поступку, у фази након изрицања пресуде, како гласи изрека побијаног рјешења, него се односи на рјешење којим је у кривичном поступку, у фази суђења, суд одлучивао о приједлогу браниоца за укидање притвора, која фаза кривичног поступка је завршена. С тим у вези тај суд више није имао могућности да се врати у фазу суђења и тако конвалидира учињене пропусте који се односе на чињеницу да у рјешењу није навео релевантне и довољне разлоге у прилог закључку о испуњености посебног услова за продужење притвора из одредбе члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС, на које се указује одлуком Уставног суда БиХ број АП 2395/22 од 23. марта 2023. године.

Исто тако првостепени суд није имао основа за доношење побијаног рјешења, имајући у виду да већ егзистира рјешење тог суда број 11 0 К 024732 22 К 2 од 05.12.2022. године, истог садржаја, на основу којег рјешења се оптужени и налази у притвору, а које рјешење није доведено у питање одлуком Уставног суда БиХ број АП 2395/22 од 23. марта 2023. године.

Слиједом наведеног, побијано рјешење је донесено без ваљаног основа, због чега је ваљало нову одлуку о продужењу притвора (истог садржаја) укинути, а захтјев браниоца да се оптужени пусти на слободу одбацити, јер о том захтјеву првостепени суд није ни могао одлучивати. Наиме, другостепени суд ће приликом одлучивања о жалби браниоца оптуженог на пресуду, одлучивати и о оправданости притвора, сходно одредби члана 329. став 4. у вези са ставом 1. ЗКП РС.

На основу наведеног одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић